

Medycyna ratunkowa i katastrof - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Medycyna ratunkowa i katastrof
Kod przedmiotu	12.9-WL-PielD-MRK
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Pielęgniarstwo
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra pielęgniarstwa
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. n. med. Michał Gaca, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	5	0,33	-	-	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Warsztaty	10	0,67	-	-	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest przedstawienie studentowi problematyki związanej ze zdarzeniami mnogimi i masowymi. O sposobie postępowania w ramach PRM, obowiązkach pielęgniarzki i metodach segregacji chorych. Dodatkowo student będzie zapoznany z rodzajami katastrof, ze sposobem ich rozpoznawania i wczesnego reagowania. Objasnienie zasad współpracy z innymi służbami.

Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu: BLS. ALS, metody udrażniania dróg oddechowych.

Zakres tematyczny

Wykład i ćwiczenia:

1. Wprowadzenie do problemu medycyny katastrof – podstawowe pojęcia.
2. Podział katastrof.
3. Plan zabezpieczenia miejsca katastrofy z uwzględnieniem zabezpieczenia medycznego.
4. Zasady transportu poszkodowanych.
5. Rola SOR'u w trakcie zdarzeń masowych i mnogich.
6. Organizacja Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego na terenie powiatu, województwa.
7. Rola i sposób łączności w trakcie działań masowych.
8. Rodzaje zagrożeń podczas dużych zgromadzeń.
9. Terroryzm – realne zagrożenie.
10. Rola kierownika w trakcie zdarzeń masowych.
11. Organizacja szpitala polowego.

Warsztaty (Monoprofilowe Centrum Symulacji Medycznej)

1. Metody Triagu i jego etapy.
2. Zasady dekontaminacji personelu, poszkodowanych oraz sprzętu.
3. Podstawy leczenia ma miejscu zdarzenia – zabiegi ratujące życie.

Metody kształcenia

Wykład – prezentacje multimedialne, studium przypadków.

Ćwiczenia – zajęcia w grupach 10-osobowych, prezentacje multimedialne, studium przypadków, symulacje.

Warsztaty (Monoprofilowe Centrum Symulacji Medycznej) zajęcia w grupach 6-8 osobowych, realizacja scenariuszy symulacyjnych

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zna zasady funkcjonowania zintegrowanego systemu państwowego ratownictwa medycznego; rozpoznaje zdarzenia mnogie i masowe, wie jak się zachować na wypadek takich sytuacji;	• D.W22.	• odpowiedź ustna • test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	• Wykład • Ćwiczenia
zna zasady funkcjonowania zintegrowanego systemu państwowego ratownictwa medycznego;	• D.W23.	• odpowiedź ustna • test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	• Wykład • Ćwiczenia
zna aktualne wytyczne resuscytacji krążeniowo-oddechowej noworodków, dzieci i dorosłych w stanach specjalnych: hipertermia, hipotermia, zasypanie przez lawinę, tonięcie, porażenie prądem lub piorunem, zatrzymanie krążenia na pokładzie samolotu;	• D.W24.	• aktywność w trakcie zajęć • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	• Wykład • Ćwiczenia • Warsztaty
zna zasady pracy w grupie;	• D.W25.	• aktywność w trakcie zajęć • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Wykład • Ćwiczenia • Warsztaty
działa zgodnie z aktualnym algorytmem zaawansowanych czynności resuscytacyjnych; umie działać zespołowo w trakcie zdarzeń masowych, zna zasady współpracy z innymi służbami;	• D.U20.	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • odpowiedź ustna • test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	• Ćwiczenia • Warsztaty
komunikuje się ze współpracownikami zespołu, udzielając konstruktywnej informacji zwrotnej i wsparcia;	• D.U21.	• dyskusja • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia • Warsztaty
opisuje zmiany w funkcjonowaniu organizmu w sytuacji zaburzenia homeostazy, w szczególności określa jego zintegrowaną odpowiedź na wysiłek fizyczny, ekspozycję na wysoką i niską temperaturę, utratę krwi lub wody, nagłą pionizację, przejście od stanu snu do stanu czuwania;	• D.U22.	• bieżąca kontrola na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Ćwiczenia
komunikuje się ze współpracownikami zespołu oraz pacjentem, udzielając konstruktywnej informacji zwrotnej i wsparcia	• D.U15.	• bieżąca kontrola na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Warsztaty

Warunki zaliczenia

Wykład: zaliczenie przeprowadzone w formie pisemnej (test jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru), warunkiem zaliczenia jest uzyskanie 60% punktów możliwych do zdobycia.

Ćwiczenia: warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocenie podlegają: kolokwia sprawdzające wiedzę przed lub po każdym bloku tematycznym – ocena pozytywna powyżej 60% uzyskanych punktów, test praktycznych umiejętności, wykonanie zadania indywidualnego. W przypadkach nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym zajęcia.

Warsztat: (Monoprofilowe Centrum Symulacji Medycznej) warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu, test praktycznych umiejętności, realizacja scenariusza symulacyjnego. W przypadkach nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym zajęcia.

Ocena końcowa: to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

1. Zawadzki A. Medycyna ratunkowa i katastrof : podręcznik dla studentów uczelni medycznych. Wyd. Lekarskie PZWL 2011.
2. Driscoll P, Skinder D, Earlan R, Jakubaszko J. ABC ciężkich urazów. Wyd. Medyczne Górnicki, Wrocław 2016.
3. Guła P. Medyczne skutki terroryzmu. Wyd. Lekarskie PZWL, Warszawa 2017.

Literatura uzupełniająca

1. Polska Rada Resuscytacji, Europejska Rada Resuscytacji. Wytyczne resuscytacji 2015 <http://www.prc.krakow.pl/wytyczne.html>
2. Czasopisma dostępne w Bibliotece Uniwersyteckiej UZ, cyfrowe bazy danych – nauki medyczne i nauki o zdrowiu; <http://www.bu.uz.zgora.pl/>

Uwagi

